

Λυχνία

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΕΝΑ ΖΕΥΓΑΡΙ ΙΔΑΝΙΚΑ

Τὸ ἔργο «Ρόσμερσχολμ» τοῦ Νορβηγοῦ Ἑρρίκου Ἴψεν ὁ πρωταγωνιστὴς ρωτᾷ τὸν ἐξουθενωμένο γέρο-Βρέντελ: «Μήπως θὰ μποροῦσα νὰ σὲ βοηθήσω»; Καὶ ἀπαντᾷ ὁ Βρέντελ: «Ἄν μποροῦσες νὰ μοῦ διαθέσεις ἓνα ἰδανικὸ ἢ ἓνα ζευγάρι μεταχειρισμένα ἰδανικά, θὰ ἔκανες καλὴ πρᾶξιν». Σχόλιο ἀρθρογράφου: «Ναί. Ἀναζητοῦμε ἓνα ζευγάρι ἰδανικά. Καὶ ἐλαφρῶς μεταχειρισμένα, δὲν θὰ τὰ ἀρνηθοῦμε. Κυρίως γὰ νὰ τὰ προσφέρουμε στοὺς νέους ἀνθρώπους, στὰ παιδιά μας. Σὲ αὐτοὺς ποὺ ἔρχονται μὲ νεανικὴ ὁρμή, ἀλλὰ μὲ ψαλιδισμένα φτερά, καὶ ἀναζητοῦν μέσα ἀπὸ τὶς σκόρπιες λέξεις μας τὴν ἀπάντησιν γιὰ τὸ τί εἶναι θεμιτὸ καὶ τί ἀθέμιτο. Τί εἶναι ἠθικὸ καὶ τί ἀνῆθικο... Ἀναζητοῦμε ἀπεγνωσμένα ἓνα ζευγάρι ἰδανικά, ἔστω καὶ μεταχειρισμένα, γὰ νὰ τὰ δωρίσουμε στὸ μέλλον» (Καθημερινή, 12-8-2012).

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ αὐτὸς ὁ κόσμος δείχνει νὰ τρέχει ἀκάθεκτος. Πρὶν λίγους μῆνες ὁ ἄνθρωπος, αὐτὸς ὁ μικρὸς θεός, πέτυχε τὴν προσεδάφιση στὸν Ἄρη τοῦ ἐξελιγμένου διαστημικοῦ ὀχήματος τῆς NASA «Curiosity». Καὶ λίγο νωρίτερα στὸν περίφημο ἐπιταχυντὴ σωματιδίων CERN ἄγγιξε τὸ «σωματίδιο τοῦ Θεοῦ». Μιὰ τρομερὴ ἀντίφασιν χαρακτηρίζει τελικὰ τὴν ἐποχὴ μας. Ἀπὸ τὴ μιὰ ἢ ἐκρηκτικὴ πρόοδος. Ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ πικρὴ διαπίστωση γιὰ χαμένες, ἐγκαταλει-

μένες ἀξίες, ποὺ ἡ ἀπώλειά τους ἐξαφανίζει τὴν ἀνθρωπιά. Σ' ἓνα θολὸ τοπίο ὁ ἄνθρωπος τρέχει στὰ τυφλὰ μὲ ἀσυγκράτητη δύναμιν καὶ ὑπερβολικὴ ταχύτητα, χωρὶς νὰ διακρίνει δρόμο πουθενά. Γιατὶ τὸσος παραλογισμὸς;

Ὁ ἄνθρωπος ὅμως ζητιανεύει σήμερον γιὰ δυὸ μεταχειρισμένα ἰδανικά, ὄχι γιατί ξέχασε ἀπλῶς κάποιες ἀξίες. Ἀλλὰ γιατί ἐγκατέλειπε Ἐκεῖνον ποὺ εἶπε, ὅτι ὑπάρχει ἡ ἀλήθεια, ἡ πλήρης ἀλήθεια, ὅτι ἔχει μορφὴ καὶ **αὐτὴ εἶναι τὸ πρόσωπό Του**. Τὸ καλὸ δὲν κυκλοφορεῖ σὲ ἀφηρημένη μορφῇ. Καὶ οἱ πῶς δυνατὲς ἀλήθειες χάνουν τὴν ἀξία τους, ὅταν δὲν ὑπάρχει ἐκεῖνος ποὺ τὶς ἐνσαρκώνει στὸ πρόσωπό του, ὁ Θεός.

«Δὲν ἠθελα τεχνιτὲς πνευματικότητες, οὔτε ἄλλα διανοητικῶς ἐλκυστικὰ καὶ εὐφυῆ συστήματα πίστεως, ψεύτικα ξεκινήματα καὶ θλιβερὰ καταλήξεις», γράφει κάποιος ποὺ ἔγινε Χριστιανὸς Ὁρθόδοξος, ἀφοῦ ταλαιπωρήθηκε πρῶτα στὰ θολὰ νερὰ πολλῶν θρησκειῶν. «Διψῶντας **γιὰ κοινωνία μὲ τὸν Θεό**, χρειαζόμουν τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ ποὺ διακηρύσσει: Ἔγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. Ὅποιος ἔρχεται σὲ μένα δὲν θὰ πεινάσει. Ὅποιος πιστεύει σὲ μένα δὲν θὰ διψήσει ποτὲ» (Ἰω. 6, 35). Κανεὶς ἄλλος δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς προσφέρει αὐτὸ ποὺ προσφερε ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἀγέννητος Πατέρας Του καὶ τὸ πανάγιο Πνεῦμα: **τὸν**

Ο ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΙΟΡΔΑΝΗΣ

Τὴν Κωνσταντινούπολη τοῦ 1650, ζοῦσε ὁ σαραντάρχωνος τεχνίτης Ἰορδάνης μὲ τὴν οἰκογένειά του. Μιά ἡμέρα, στὴν ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων τῆς Παναγίας, διασκέδαζε μὲ συντεχνίτες του στοῦ ἐργαστήριό του, παίζοντας καὶ ἓνα παιχνίδι. Ἐνας ἀπὸ τοὺς παρόντες Τούρκους ἐπικαλέστηκε εἰρωνικά τὸν ἅγιο Νικόλαο, γιὰ νὰ κερδίσει. Ὁ Ἰορδάνης ἀνταπέδωσε τὸ πείραγμα χλευάζοντας τὸν Μωάμεθ. Ὑστερα, ἡ συντροφιά χαρούμενη διαλύθηκε.

Πάει, ὅμως, ἓνας ἀπὸ τοὺς Τούρκους τῆς παρέας καὶ καταγγέλλει τὸν Ἰορδάνη ὅτι ἐβρίσκει τὸν Μωάμεθ. Τὸ μαθαίνει ὁ Ἰορδάνης καὶ κρύβεται στοῦ σπῆτι ἑνὸς γνωστοῦ του ἄρχοντα, τούρκου. Καὶ ἐκεῖ ὅμως πηγαίνουν οἱ ἐξουσιαστές καὶ τὸν συλλαμβάνουν. Καὶ ἀρχίζει τὸ γνωστὸ (γιὰ τὴν Τουρκοκρατία) σενάριο. Τοῦ λένε: «Ἡ πράξη σου ἔχει ὡς τιμωρία τὸν θάνατο. Ἐκτός ἂν γίνεις μουσουλμάνος. Ὅποτε καὶ θά σέ τιμῆσουμε μὲ πολλὰ χρήματα καὶ ἀξιώματα». Ἀπαντᾷ ὁ Ἰορδάνης:

-Δέν ἀρνοῦμαι τὸν γλυκύτατό μου Ἰησοῦ Χριστό, ἀλλὰ Τόν πιστεῶ καὶ Τόν ὁμολογῶ Θεὸν ἀληθινόν.

Ὁ βεζύρης (=ἐκπρόσωπος τῆς ἐξουσίας) ἀποφασίζει τὴν ἐκτέλεση τοῦ Ἰορδάνη, ὁ ὁποῖος πηγαίνει στοῦ ἐργαστήριό του γιὰ κλείσιμο τῶν λογαριασμῶν πού εἶχε. Ἐπ' εὐκαιρία, ἔδωσε ἀρκετὰ χρήματα γιὰ νὰ μοιραστοῦν στίς ἐκκλησίες καὶ στὰ ὀρφανὰ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς του. Στὸν δρόμο γιὰ τὴν ἐκτέλεση, δέν φοβήθηκε,

δέν δείλιασε, δέν ἄλλαξε ἡ ὄψη του, ἀλλὰ βάδιζε **χαρούμενος!** Τὴν τελευταία στιγμή, ἔρχεται ἄνθρωπος τοῦ βεζύρη καὶ τοῦ ψιθυρίζει στοῦ αὐτί:

-Πές μόνο μὲ τὸ στόμα, στὰ φανερά, πῶς τουρκεύεις καὶ μετὰ ζήσε, ὅπου θέλεις, χριστιανικά.

Ἀπαντᾷ ὁ ἤδη μάρτυς κατὰ τὴν προαίρεση:

-Αὐτὸ δέν πρόκειται νὰ τὸ κάνω ποτέ!

Τὸν ἀποκεφάλισαν στίς 2 Φεβρουαρίου 1650.

Ὁ ταπεινὸς καὶ ἄσημος Ἰορδάνης ἀναδείχθηκε διδάσκαλος τῆς πνευματικῆς ζωῆς! Ἦλθε ἡ συγκυρία τοῦ πάρε-δῶσε μὲ ἄλλοθρήσκους. Καὶ βρήκε τὸν μελᾶ του ἀπὸ ἓνα ἄστειο. Δέν ἔκανε ἀμέσως τὸν ἥρωα: Πῆγε καὶ κρύφθηκε. Ἡ ἐπίγεια ζωὴ μας, πάνω ἀπὸ ὅλα, εἶναι χρήσιμη γιὰ νὰ μετανοήσουμε, νὰ διορθωθοῦμε, νὰ βροῦμε τὸν Χριστό. Ὅταν δέν τὸ κατάφερε αὐτό, ὁ Ἰορδάνης, ὁ «ἄνθρωπος τῆς διπλανῆς πόρτας», ὁ πολιτικὰ ταπεινωμένος, ὡς ὑπόδουλος σὲ θάρβαρο δυνάστη, κάνει τὸ πνευματικὸ ἄλλα: Διακηρύσσει τὴν ἀκλόνητη πίστη του, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός. Πετᾷ στὰ σκουπίδια τὰ πάντα: τὰ μεγάλα ἀξιώματα καὶ πλοῦτη πού τοῦ ἔταξαν, τὰ ἀγαθὰ πού εἶχε, ἀκόμη καὶ τὴν ἴδια του τὴν ζωὴ. Γιατί εἶχε καταλάβει ὅτι ζωὴ χωρὶς τὸ Χριστό εἶναι ζωὴ-ἐρείπια, ζωὴ-χωρὶς νόημα. Δηλ. ἡ ἀρχὴ τῆς αἰώνιας κόλασης, ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὁ Ἰορδάνης, ἀκόμη, ἀνησυχεῖ γιὰ τίς ἀμαρτίες του καὶ δίνει ἐλεημοσύνη γιὰ τὴν συγχώρησή τους καὶ γιὰ νὰ προσεύχονται οἱ χριστιανοί γι' αὐτόν. Ἴδου ἡ ἀληθινὴ ταπείνωση: Εἶναι σχεδόν μάρτυς καὶ ζητᾷ τίς προσευχῆς τῶν ἀδελφῶν του!

ἑαυτὸ τους. Τίποτα δέν μπορεῖ νὰ συγκριθεῖ μὲ τὴν **ἀποκάλυψη τοῦ ἴδιου τοῦ ἑαυτοῦ Του,** πού μᾶς πρόσφερε ὁ Θεός, **ἡ Ἀπόλυτη Ἀλήθεια,** τὸν ὁποῖο μπορούμε νὰ γνωρίσουμε, ὄχι ἀπλῶς ὅπως γνωρίζουμε ἀφηρημένες προτάσεις ἢ ἀπρόσωπες ἐμπειρίες. Ὁ Θεὸς μᾶς ἀνοίξε τὴν πόρτα πρὸς μία **ἀληθινὴ καὶ αἰώνια σχέση μὲ τὸν ἴδιο,** μέσα ἀπ' τὴν ὁποία φθάνουμε νὰ γνωρίσουμε **τὴν Ἀλή-**

θεια ὡς Πρόσωπο καὶ ὡς Ἀγάπη» (Ἀπὸ τὸν Βουδισμό στὸν Χριστό, σελ. 111 καὶ 113).

Ὁ Χριστὸς λοιπὸν δέν μᾶς ἔφερε κάποια ἀφηρημένα ἰδανικά ἀπὸ δεῦτερο χέρι, ἀλλὰ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτὸ Του, ὡς ἀπόλυτη Ἀλήθεια καὶ Ἀγάπη. Γιατί νὰ μὴν θέλουμε κάποια σχέση μαζί Του;

Πρωτ. Α. Μ.

ΣΥΓΧΩΡΗΣΗ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΣΙΑ

Λέει ο Χριστός:

-Έχει δοθῆ ἡ ἐντολή: «Νά ἀγαπᾶς τόν πλησίον σου» καί «νά μισεῖς τόν ἐχθρό σου». Μά ἐγώ σᾶς λέγω: Νά τούς ἀγαπάτε τούς ἐχθρούς σας! Νά λέτε καλά λόγια γιά ἐκείνους πού σᾶς κακολογοῦν. Νά εὐεργετεῖτε ἐκείνους πού σᾶς μισοῦν. Καί νά προσεύχεσθε γιά ἐκείνους πού σᾶς ζημιώνουν καί σᾶς κατατρέχουν. Ἔτσι θά γίνετε υἱοί τοῦ ἐπουράνιου Πατέρα σας, πού τόν ἥλιο Του τόν ἀνατέλλει καί γιά τούς καλούς καί γιά τούς δικαίους· καί ρίχνει τήν βροχή Του καί γιά τούς δικαίους καί γιά τούς ἀδίκους (Ματθ. 5, 43-45).

Σ' αὐτά συνήθως ἀπαντοῦμε: Naί, ἀλλά κάτι τέτοια ταιριάζουν μάλλον στούς ἀγίους! Ἰδού, ὅμως, ἓνα παράδειγμα ἀπό τήν ζωὴ ἐνός ἀπλοῦ μὲν ἀνθρώπου, ἀλλά καλοῦ χριστιανοῦ:

Στήν Ὑδρα, κάποια ἡμέρα, βρίσκεται δολοφονημένος ὁ γέρο-Κουντουριώτης, ἄρχοντας τοῦ νησιοῦ. Ὁ φονιάς πάνω στήν ἀναταραχὴ κατορθώνει νά δραπετεύσει. Μά πούθενά δέν μπόρεσε νά ἡσυχάσει ἀπό τίς ἐνοχές καί τίς τύψεις. Τέλος πάντων, μετὰ ἀπό χρόνια, μετανιωμένος, γυρίζει στό νησί. Πηγαίνει στόν πνευματικό καί μέ συντριβὴ τοῦ ἐξομολογεῖται τά πάντα. Φεύγοντας, ζητάει ἀπό τόν Πνευματικό νά μεσολαβῆσει στόν Λάζαρο, γιού τοῦ σκοτωμένου, ὥστε νά τόν συγχωρήσει καί ἐκεῖνος. Ὁ πνευματικός βρίσκει τόν Κουντουριώτη καί τοῦ μιλά γιά τόν φονιά. Στό τέλος τοῦ προσθέτει:

-Παιδί μου, ὁ Χριστός μᾶς ἔδωσε ἐντολή ὄχι μόνο νά ἀγαπάμε τούς ἐχθρούς μας ἀλλά

καί νά τούς εὐεργετοῦμε, ὅταν βρίσκονται σέ ἀνάγκη.

Ὁ Λάζαρος Κουντουριώτης εἶναι ἄνθρωπος μέ φόβο Θεοῦ. Θέλει νά τηρεῖ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἀκούει τόν πνευματικό σκεπτικός. Θέλει νά ὑπακούσει. Ἀλλά θυμᾶται καί τόν πατέρα του καί ἡ ψυχὴ του ταράζεται. Στό τέλος λέει:

-Πάτερ, νά τόν συγχωρήσω τόν φονιά τοῦ πατέρα μου. Naί... Ὅμως, κάνε μου τὴ χάρη καί πέστου ποτέ νά μὴν φανεῖ μπροστά μου.

Ἔτσι καί ἔγινε. Ὁ δολοφόνος ἀπέφευγε νά βρεθῆ στά μέρη πού σύχναζε ὁ Κουντουριώτης.

Πέρασε ἀπό τότε ἀρκετός καιρός. Μία μέρα, ὁ Κουντουριώτης μαθαίνει ὅτι ὁ φονιάς τοῦ πατέρα του βρισκόταν σέ μεγάλη δυστυχία. Ἀνήμπορος νά ἐργασθεῖ, σέ κακό χάλι. Ζωντανεύουν στήν ψυχὴ τοῦ ἄρχοντα τά λόγια τοῦ πνευματικοῦ γιά τήν ἐντολή τοῦ Χριστοῦ. Συγκλονίζεται ἡ ψυχὴ του. Ζητάει ἐνίσχυση ἀπό τόν Χριστό πού συγχώρεσε τούς σταυρωτές Του. Καί, νικώντας τόν ἑαυτό του, ἀναλαμβάνει τήν συντήρηση καί τήν φροντίδα τοῦ φονιά, ὡς τόν θάνατό του!

* * *

Ὅταν γίνονται τέτοια θαύματα, πόσο εὐκολώτερα εἶναι αὐτά πού ζητᾶ ἀπό μᾶς ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος!

-Ἐμεῖς χαρίζουμε λόγια ὅταν προσευχήμαστε ὑπὲρ ἐκείνων πού μᾶς ἀδικοῦν. Ὁ Χριστός ὅμως χαρίζει σ' ὅλους πράγματα μεγάλα καί θαυμαστά: τόν ἥλιο, τίς ἐτήσιες βροχές καί ἅπειρα ἄλλα.

Μὴν μισεῖς, λοιπόν, ἐκεῖνον πού σοῦ φέρεται ἄσχημα, γιατί ταυτόχρονα σοῦ προξενεῖ μεγάλο καλό: **ἂν τοῦ δεῖξεις ἀγάπη γίνεσαι υἱός**

Καί ὅλα αὐτά τά κάνει ὄχι κλαίγοντας τὴν μοίρα του: Τί κακό μέ βρῆκε! Ἀλλά βαδίζει στό μαρτύριο **χαρούμενος**. Ἐμᾶς μᾶς λείπει κάτι ἢ στεροῦμαστε κάτι ἀπὸ τά ἐπίγεια ἀγαθὰ, καί κλαίμε καί ὑποφέρουμε. Τοῦτος ἐδῶ, πεθαίνει καί χαίρεται! Γιατί; Γιατί εἶναι βέβαιος ὅτι θά συναντήσῃ πρόσωπο πρὸς πρόσωπο τόν Σωτῆρα τοῦ Χριστοῦ πού εἶπε:

-Θά σᾶς δῶ καί πάλι· καί τότε ἡ καρδιά σας θά γεμίσει χαρὰ. Καί αὐτὴν τὴν χαρὰ σας δέν θά μπορεῖ κανεὶς νά σᾶς τὴν πάρει (Ἰωάν. 16,22).

Λίγο πρὶν τό τέλος, ἔρχεται ὁ τελευταῖος πειρασμός στόν Ἰορδάνη μέ τά λόγια: «Προσωρινά, στά ψέματα ἀρνήσου τόν Χριστό καί μετὰ ζῆσε ὅπως θέλεις. Γιά λίγο κάνε τόν ὑποκριτὴ, τόν ἠθοποιό. Γιά τὴν ζωούλα σου!» Ἀλλά ὁ Ἰορδάνης γνώριζε ὅτι Ζωὴ εἶναι μόνον ὁ Χριστός. Ἄρα, μένουμε μ' Αὐτόν νῦν καί αἰεὶ.

Ἄς παρακαλέσουμε καί ἐμεῖς τόν Χριστό:

-Κύριε, ἀξιώσέ μας νά μιμηθοῦμε τό φρόνημα καί τὴν διάθεση τοῦ νεομάρτυρά Σου Ἰορδάνη.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

Ο ΦΑΡΙΣΑΙΟΣ

Τήν πρώτη Κυριακή τοῦ Τριωδίου ἀκούμε τήν παραβολή τοῦ Τελώνου καί τοῦ Φαρισαίου.

Οἱ ἀληθινά ἅγιοι ἀγωνίζονταν νά κρατοῦν πάντοτε τό γνήσια ταπεινό φρόνημα τοῦ τελώνη. Ποτέ δέν πίστευαν στήν «ἀγιότητά» τους καί στά «χαρίσματά» τους. Καί, φυσικά, ἔστω κι ἂν ἦταν φανερά κάποια χαρίσματα τοῦ Θεοῦ στήν ζωή τους, **ποτέ δέν τά διαφήμιζαν**. Ἀντίθετα τά ἔκρυβαν, καί πολλές φορές ζητοῦσαν ἀπό τόν Θεό νά τοῦς τά ἀφαιρέσει, ἀπό τόν φόβο τοῦ πάθους τῆς κενοδοξίας.

* * *

Τό 1929 ἐκοιμήθη ὁ ρώσος Ὁμολογητής Ἀρχιεπίσκοπος, ἅγιος Ἰλαρίων Τρόϊτσκι. Στόν βίο του, πού κυκλοφόρησε πρόσφατα¹, διαβάζουμε ὅτι ἦταν «**ὀρκοσιμένος ἐχθρός τῆς ὑποκρισίας καί κάθε εἴδους εὐσεβισμού**». Κατά τήν διάρκεια τῆς ἐξορίας του σέ στρατόπεδο συγκεντρώσεως ἦταν σέ ομάδα ἐργασίας μαζί μέ ἄλλους ἐξόριστους κληρικούς. Ὅλοι εἶχαν καταλάβει ὅτι ὁ ἅγιος Ἰλαρίων δέν ἐπικροτοῦσε κάποιες συμπεριφορές, ὅπως «τό νά ἀποκαλεῖς τόν ἑαυτό σου ἀμαρτωλό, τό νά κάνεις μακρές 'εὐσεβεῖς' συζητήσεις ἢ τό νά ἐπιδεικνύεις τήν αὐστηρότητα τῆς ζωῆς σου... Ἀκόμη περισσότερο **τό νά σκεφτεῖς γιά τόν**

ἑαυτό σου κάτι περισσότερο ἀπό ὅ,τι εἶσαι στήν πραγματικότητα».

Ἐφεραν κάποτε στήν ομάδα τους ἕναν καινούργιο ἐξόριστο, πού ἦταν ἠγούμενος. Τόν ρώτησε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἰλαρίων:

-Γιατί σᾶς συνέλαβαν;

-Τελοῦσα ἀκολουθίες στό σπίτι μου, ὅταν ἔκλεισαν τό μοναστήρι, ἀπάντησε ὁ ἠγούμενος. **Μαζευόταν κόσμος καί γίνονταν θαύματα...**

-Ἄ! ἔτσι; Ὡστε γίνονταν «θαύματα»;

Καί πόσα χρόνια σᾶς ἔριξαν ἐξορία;

-Τρία χρόνια.

-Μμμ! Λίγα εἶναι! **Γιά τά «θαύματα» θά ἔπρεπε νά σᾶς ρίξουν περισσότερο!** Ἡ σοβιετική ἐξουσία δέν πρόσεξε...

Καί καταλήγει ὁ βιογράφος τοῦ ἁγίου Ἰλαρίωνα, μητροπολίτης Ἰωάννης Σνίτσεφ: «**Εἶναι αὐτονόητο ὅτι, τό νά μιλάς γιά «θαύματα» πού γίνονται μέ τίς δικές σου προσευχές, εἶναι κάτι περισσότερο ἀπό ἀναίδεια!**»

* * *

«**Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν καί τελώνου μάθωμεν τό ταπεινόν ἐν στεναγμοῖς**». Νά ἀποφεύγουμε τά «μεγάλα λόγια» τοῦ φαρισαίου, λέει τό κοντάκι τοῦ Τριωδίου. Καί νά μάθουμε τήν ἀληθινή ταπεινώση, πού βρίσκεται στούς στεναγμούς τῆς προσευχῆς τοῦ τελώνη.

Ἀρχιμ. Β. Α.

1. Ἐκδ. ΑΘΩΣ-ΣΤΑΜΟΥΛΗ, μετάφραση πρωτοπρεσβ. π.. Ἰωάννη Φωτόπουλου.

(δηλ. μιμητής) τοῦ Ἐπουράνιου Πατέρα. Ἐδῶ συμβαίνει ἕνα παράξενο πρᾶγμα: ὁ ἀδικούμενος, τήν μέν ζημιά τήν ὑφίσταται (δέν μπορεῖ νά κάνει καί ἀλλιῶς!)· τόν μισθό ὅμως, δηλ. τήν ὠφέλεια ἀπό τήν ἐνδειξη ἀγάπης, τόν χάνει ἂν δέν ἀκούσει τόν Χριστό! Ὑπέμεινε τό βαρύτερο, τήν ζημιά καί δέν ἄντεξε τό ἐλαφρότερο, νά δεῖξει ἀγάπη.

(Εἰς τό κατά Ματθαῖον ὁμιλία 18, δ , Ρ.Γ. 57, 269)

Ἀρχιμ. Ν. Κ

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

Ἰ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Χρυσόστομος

Ἑπεύθ.: Ἀρχιμ. Νίκων Κουτσιδης*

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2013 * Ἀρ. Φύλλου 355* Ἔτος ΛΓ'

Διανέμεται δωρεάν * Εἰσφορές δεκτές

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 2397 023 313 Ἀσπροβάλτα Θεσ/νίκης

